

Segur que no són els millors moments de la teva vida, en els que agraeixes el suport i el condol dels que, d'alguna manera, hem estat i estem en contacte amb tu. Però sé que això, ara mateix, és reconfortablement secundari.

Tots et diem i et direm "ànims, Dani, cal continuar lluitant, cal tirar endavant" però sé que això, ara mateix, són només unes amables paraules.

Intentarem fer-te veure que has de ser fort, lluitar per la mare, amb la dona, tenir cura de tot plegat, però sé que això, ara mateix, només ho controles des d'una prudencial distància.

Sé que ara et sents sol, rabiüt, molt empenyat i, malauradament, molt trist. I ningú dels que estem al teu voltant podem canviar això, ni els més propers ni els que estem una mica més lluny. Ara només voldries saber que demà, dia de partit, tornaries a anar a Cabrera a trobar-te amb els teus companys, amb els místers, amb el teu públic i amb el teu pare. Segurament, com sempre, tu arribaries més tard que ell perquè ell sempre hi anava ben aviat, per tenir-ho tot controlat. Un petó, un "hola, papa" i cap al vestidor a canviar-te per intentar fer un bon partit, com sempre.

Sé que el buit que ara mateix tens només el podria omplir el somriure del teu pare, al vespre, comentant el partit, les errades, els encerts, parlant de tot plegat. I tant se val que la resta et diguem que has de tirar endavant, que has de ser fort, perquè no en tens ganes.

I què més dona ser fort si et falta un dels puntals de la teva vida per recolzar-t'hi? Doncs tens raó, ara mateix, tens tota la raó.

Sé que no cal que facis cap esforç per superar aquests moments perquè sé que els superaràs quan toqui, en el moment oportú. Sé que la màscara que ara et poses per ajudar als teus, se't desfà en mil bocins quan et quedes sol, a la dutxa, a la feina, al cotxe. Però aquesta màscara, anirà desapareixent poc a poc, a mida que els records que tens del teu pare vagin ocupant l'espai que necessiten dins la teva memòria. I serà en aquest moment quan començaràs a veure les coses tal com són. Malgrat continuaràs sentint la seva pèrdua i odiant el que ha passat, segur que aniràs col·locant les peces del nou trencaclosques fins que tot torni a estar al seu lloc. Però això tampoc és el que vols sentir ni t'interessa.

Ara tens ganes de trobar a faltar al teu pare, estàs trist i voldries que ell estigués aquí, per gaudir la seva companyia, els seus comentaris, explicar-li les teves coses. I no et consola que tots et diguem que has de tirar endavant perquè no tens ganes de tirar endavant. I et dona igual que tothom t'abraci i et somrigui perquè tu només desitges l'abraçada i la rialla del teu pare. I n'estàs ben fart de sentir a tothom com et demana que aixequis el cap perquè no vols fer-ho.

I, precisament, sentir-te com et sents és el que has de fer, perquè si no ho fas també sé que et trencaràs del tot i encara serà pitjor. Sé que és necessari que estiguis així perquè sé que si no passes per aquest tros del camí no podràs arribar a cap trencall i encetar una nova ruta. Sé que aquests moments tristos i impressionantment desesperants són imprescindibles perquè, poc a poc, torni a sortir el sol en els teus matins.

De cop, un dia, et sentiràs ben renovat, et sentiràs que respires millor, et sentiràs que l'aire et torna a refrescar i que et tornes a sentir còmode en aquest món malgrat el teu pare ja no hi sigui. Aprenderàs a recordar tot allò que ell et va regalar mentre vareu compartir la vida i et servirà per fer-te més fort i més gran cada dia, amb la mare, amb la teva dona i amb els que encara han de venir al teu voltant. Mai deixaràs de sentir que et falta quelcom però el forat que ara tens al mig del cor s'anirà omplint, plàcidament, de tot l'amor que el Ramon t'envia des de la seva nova llar i que mai deixarà d'enviar-te.

El sol tornarà a sortir, benvolgut Dani, et ben asseguro que sortirà el sol una altra vegada. I serà més radiant, més lluminós i més calent que mai.

I saps perquè? Perquè ara els ulls blaus del meu pare se senten gratament acompanyats pels ulls blaus del teu pare. Ara, entre els dos ens envien, encara amb més força i amb més energia, la seva escalfor i el seu amor. I mai deixaran d'enviar-ho. I s'ho passaran molt bé parlant de nosaltres.

Una abraçada.